

huse tillige indfører en Kontrol af den Beskaffenhed, jeg nylig har nævnt, et Fremskridt. Men det bør ogsaa kunne blive et Overgangsled til en virkelig effektiv Kødkontrol baseret paa offentlige Slagtehus. Princippet i Forslaget er, at Kød, slagtet og afstemplet som Paragraf 2-Kød, ikke maa indføres i Kredse eller Kommuner, hvor man har Kødkontrol baseret paa offentlige Slagtehus. Det er et godt og sundt Princip, thi hvis man skulde kunne køre ind i betryggende Kontrollkrede med Kød fra mindre gode Kontrollkrede, vilde man fuldstændig ødelægge Kontrollen og gøre de store Kapitaler, der af adskillige Kommuner, særlig Købstadkommuner, er ofret paa sanitær Kontrol, værdiløse og betydningsløse, og det kan jo ikke være Meningen.

Men hvad der særlig er heldigt ved det foreliggende Forslag, er, at det tilsigter at bringe Fabrikationen af og Handelen med Pølser, Fars og lignende under en betydelig bedre Kontrol end hidtil. Her er det foreliggende Forslag bedre end det Forslag, der var forelagt af den daværende radikale Regerings og den daværende Venstre-Regerings Ministre, og man bør i Virkeligheden ofre den allerstørste Opmærksomhed paa Fabrikation af Pølser. Jeg talte forleden med en Partifælle, der maa betragtes som sagkyndig paa dette Omraade, om Forslagets Bestemmelse om Pølsefabrikation, og da henlede han min Opmærksomhed paa et Ordsprog, der havde dannet sig i Befolkningen — undertiden kan man jo i Befolkningens Ordsprog finde fælles Meninger udtrykt —, det meget betegnende Ordsprog: Vorherre ved alting, kun ikke, hvad der er i Pølser. Saaledes tror jeg egentlig ogsaa Forholdet er i Praksis. At der er drevet megen Svindel paa Pølsefabrikation i Fortiden, er vi jo alle enige om, og at der trænges til betydelig mere Kontrol med Fabrikationen og Forhandlingen af Pølser, turde været hævet over enhver Tvivl.

Men saa kommer vi til den økonomiske Side, og det er vistnok særlig i økonomiske Hensyn, at Modstanden mod en udvidet og bedre Kødkontrol bunder. Jeg tror, man nærer ganske overdrevne Forestillinger om, hvad Indførelsen af Kødkontrol bygget paa Basis af offentlige Slagtehus vil betyde økonomisk. Jeg tror, man gaar i den For-
 mening, at det vil paalægge det offentlige vældige Udgifter, og at de animalske Levnedsmidler vilde blive fordyret ganske forskrækkeligt, hvis man f. Eks. gik til obligatorisk Kødkontrol med Tvangsslagtning paa offentlige Slagtehus. Det er min Erfaring, at vel skal der Penge til, og under-

tiden betydelige Summer, for at indrette en Kødkontrol paa Basis af offentlige Slagtehus, men naar der er det tilstrækkelige Omraade for en saadan Institution, er det i Virkeligheden langt billigere end Slagtning privat. Det gælder ikke blot de store Byer, men ogsaa mange af de mindre, og det vil komme til at gælde adskillige Steder paa Landet, at i Virkeligheden er det ikke blot den mest sanitære, men ogsaa den mest økonomiske Slagtemaade. I den Henseende maa man have Opmærksomheden henvendt paa, at den stærke Udvikling, Biltrafikken har taget i de seneste Aar, er i høj Grad egnet til at begunstige Indførelsen af Kødkontrol baseret paa offentlige Slagtehus. Jeg tør dristig sige, at mangfoldige Steder, særlig i store Byer, har de offentlige Slagtehus, foruden at de i Virkeligheden giver billigere Plads til Slagtning, befordret en heldig Konkurrence. Der er aldeles ingen Tvivl om, at i Byer som Aarhus, København og lignende store Byer har adskillige unge Slagtere og Slagtersvende faaet Lejlighed til at være med i en Konkurrence, som de vilde være udelukket fra, hvis de skulde have eget Slagtehus og egen Slagteplads. I Aarhus har vi paa det offentlige Slagtehus indrettet en kommunal Pølsefabrik, at forstaa paa den Maade, at Kommunen ikke selv fabrikkerer Pølser, men stiller Lokaler og Maskiner og Røgeri til Raadighed for en moderat Betaling, og det har ligeledes bevirket, at mange, som ellers ikke vilde kunne deltage i Konkurrencen, nu kan det, og saadan vil det gaa mange Steder, ogsaa i mindre Byer, hvis man virkelig indfører denne Reform. Det vil sikkert fremme Konkurrencen. I mangfoldige Tilfælde slagter Slagterne slet ikke selv paa de offentlige Slagtehus, de kan lade deres Folk slagte, men Udviklingen fører meget langt i Retning af, at der ved de offentlige Slagtehus dannes sig et privat Arbejdskorps, som stiller sig til Raadighed med Slagtning for alle og enhver for en bestemt Betaling, og det er en meget moderat Betaling, som ydes derfor, en Betaling, som en privat Slagter neppe vilde kunne holde Slagtehus og Arbejdskraft for, saa jeg tror, man overdriver Frygten for de store Byrder, som de offentlige Slagtehus vilde paaføre Landet.

Hvis man kaster et Blik paa de Kortskitser, som findes efter Bemærkningerne til Lovforslaget, saa vil Frygten for de offentlige Slagtehus maaske ogsaa svinde noget, thi man vil der se, at de Steder, hvor der er over 20 km til et offentligt Slagtehus eller et Eksportslagteri, er ikke saa forfærdelig mange. Her paa Sjælland er der